

KEVEVÁRA

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Helyben egész évre 3 kor. 50 f., fél évre 4 kor. 80 f., negyed évre 2 kor. 40 f.
Videkre " 10 korona, " 5 kó. 00 f., " 2 kor. 50 f.
— Egyes szám ára: 20 fillér. —

JAKABFY ERNŐ D^{ns}

Felolós szerkesztő:

Kiadónival, hogy az előfizetést és hirdetéseket is küldendők:
Oberlánter Róbertné könyvnyomdája, Kevevára.

A lap szellemi részét illető közlemények „KEVEVÁRA”
szerkesztőségére intézendők.

Kevevára mult vasárnapi száma nem jelent meg!

Nem jelent meg, mert a mult héten Kevevára sem volt Kevevárán. A hivatalos Kevevára Alibunáron volt, a nem hivatalos pedig szerte a hazában.

Most szállingózik részletekben haza, járásbíróságunk bírái még nem érkeztek és mindennap újabb és újabb régi ismerősöket látunk viszont.

Eredetét, történetét, okát és okozót a háború kivételes intézkedései közepette ma részletesen fel nem tárhatjuk, sőt bizonyos tekintetekben az eset tisztázásra is szorul még.

Feltétlen ígéretet birunk azonban arra nézve, hogy annak idején mindezekre a körülményekre vonatkozólag minden adatot megkapunk és ezekre, mihelyt a háború érdeke azt többé tiltani nem fogja, részletesen és kimerítően vissza fogunk térni.

Addig is kijelentésével tartozunk annak, hogy

Kevevára közönsége, amely Kevevára bombázását pár héttel ez előtt vitéz nyugalommal és lelkes kedélyeskedéssel élte végig és amely község állandó ágyúszó mellett élve és a bombázás veszélyének állandón kitéve, menekülésre sohasem gondolt, megfutamodással csak tévedésből vagy rosszhiszeműen vádolható.

Külön elismerés illeti meg Kevevára szerb ajku lakosságát, melynek itthon maradt része ezen idő alatt a legszebben és testvériesen viselkedett.

Nem csak rendzavarásnak hire-hamva sem volt, hanem a távollevők otthon hagyott vagyonának, jószágjának gondozására, etetésére, itatására is kiterjedt szerető figyelmük.

TÁRCA.

—**—

János úr!

Klára mind ez ideig földre szegezett tekintettel ült egy helyben és hallgatott. Most szólalt meg először.

— Talán a mama játszhatna inkább.

— Bravó kis galambom — nevetett

János úr. Hallja nagyságos asszony mit mond a kis leánya? Hit csak méltóztatásuk velünk tartani.

Veres még tiltakozni próbált, hogy ő asszony néppel nem szeret kártyázni, meg hogy annak majd az uzsonna után is kell még nézni . . . de hiába volt minden. Miután meg ígértette a feleségével, hogy az nem fog esalni, átvonultak az ebédlőbe, magukra hagyván a fiatalokat.

Bent már ugyancsak hangosan kontráztak és rekontráztak, és Klári meg Ducit még mindig szótlannul ültek egymással szembe.

Elsőnek Ducit szólott.

— Már alig vártam, hogy megismerjem.

— Nekem sokat beszélt már a bácsija magáról.

Nekem meg ikált Klárikáról.

Megint szünet. Kint hópihéek szállingóztak. Sötétedni kezdett. A szobában álló Bösendorfer zongora egyet pattant.

— Szeret zongorázni? kérdezte Klárikát.

— Nagyon. Tud maga is játszani?

— Igen!

Klárika — szólott újra Ducit — nagyon kérem játszon valamit.

Halk, illatos, lágy akkordok tették parfümöse a szoba levegőjét. Valami bájos kis Mozart darab volt, melyet Klári játszott. Ducit közel hajolt hozzá és úgy súgta:

— Nagyon szeretem a zenét, mert az közelebb hozza a . . . lelkeket egymáshoz. Szívet akart mondani, de Isten tudja mért lelket mondott. Klári finom ujaeszkái erőltlenül siklottak le a billentjük-ről. Alig lehetett hallani miköz azt mondta, — Én is ezért szeretem.

Veresné kiszólt az ebédlőből.

— Klárika! Miért nem gyújtasz még lámpát, hisz egész sötét van és nem látok.

Igen mama, — mondta Klári jól nevelt leánykhoz illően természetesen egész másra gondolva és tovább játszott, miköz-

ben egedte, hogy Ducit egész közel az arcához hajoljon. . . és igen boldognak érezte magát.

Hítelen becsapta a zongorát.

— Nem most még nem — szólott túrelő arcát eltakarva két kezével, — még nem szabad.

Egymás mellé ültek a kis szalon díványra és hallgattak.

Veresné a konyhába ment ki, a szobán keresztül.

A két úr magára maradt.

— Te János — szólott az egyik elgondolkodva — meg kellene már nézni, hogy mit csinálnak a fiatalok.

— Ugyan hadjad! So se zavarjuk őket!

Csendesen mondta rá Veres:

— Igazad van. Mi is voltunk fiatalok valaha.

A lámpába bámultak mind a ketten Veres kezdte a szót.

— Te János! Nekem csak ez az egy

gyermekem van. Ha férjhez kérik adok vele kétszáz ezer korona hozományt . . . de nem is adom oda akármilyen jött-ment koldusnak! Azt tudod ugye, hogy keresztapja a hercegprimás.

Igen!

Dolgozzunk és imádkozzunk.

Az elbizakodottság vétek, a csüggedés bűn! Reménykedő lélekkel, benső mély örömmel és mindenek felett a legteljesebb bizalommal kell nézni a mai napok eseményeit, amelyek fegyvereink igaz ügyünk diadalát, nyert csatáit hirdetik és azok felé, akik higgadt megfontolással, minden eshetőség komoly mérlegelésével vezetik véreinket s akiknek szaktudása és széles látóköre az eddigi fényes eredményekkel a legteljesebb mértékben igazolva van. Mi akik a nagy célt itthonmaradt apró munkásai vagyunk ama feladatunk figyelembe vételével, hogy a hatás körünkbe tartozó egyének vezetését, irányítását ezekben az időkben kettőzött gonddal és eszorgalommal különös kötelességünk, ne vezetessük magunkat egy két hírlapi cikk fölére értésével a jövődélek, találgatások tarka mezéjére s ne igyekezzünk egy-egy nagy vonásokban jól rosszul megrajzolt térképre támaszkodva pusztá és sem hozzáértéssel, sem idevágó ismeretekkel nem rendelkezve, felesleges kombinációkba bocsátkozni. Akik sorsunkat vannak hivatva igazítani most, higgyük el és az eddigi eredmények alapján ismerjük be, hogy híven és jól teljesítik kötelességeiket. S a mi feladatunk nem az, hogy azokat munkájának jelentőségét és fontos voltát akár a túlértékelt szemüvegével nézve magunk és mások előtt hamis színekben csillogtassuk, akár a megindokolatlan és semmivel nem igazolt pesszimizmus homályos lapjával a mások bizó lelkére ráveltsük, hogy abban is, ideig óráig feketé foltot hagyjon. Ha szeretetünk a csatamezőkön ontanak vért és verejtéket értünk, megfeszített buzgalommal igyekezzünk mi itthon maradtok helyt állani kötelességeink buggó teljesítésében. A háború nem csak ágyúörgöshől és fegyverroportásból áll, hanem a benne lekötött erők miatt nagyon sok hiány, hézag marad mindenütt. Ezeket próbáljuk meg mi betölteni, pótolni, s a tehetséges ezer fajjal sietni oda, ahol segíteni tudunk és ahol segíteni és dolgozni hivatva vagyunk. Ezt a kort, a melyikben élünk nem mi vagyunk hivatva bírálal alá venni s ennek eseményeit ne mi kritizáljuk, hanem a jövő, de annak nagyító üvege minket is meg fog figyelni s az ítéletet szövegező mi tőlünk is számonkéri szigorúan, hogy azalatt, míg katonáink értünk verekedtek, mi itthonmaradtak, mivel segítettük, szolgáltuk őket és hazánkat. S vigyázzunk, nehogy a kérdésre csak ezt a feleletet tudjuk adni: a szájunkkal, az elbizakodott fel sem vevésünkkel, vagy a csüggedt, eleynyedt lelkünkkel tettünk, végeztünk akkor: mindent, amikor a száz csatában előhaladók, golyók ezértől megszaglatóit szízlót emeltek a többiek, s amikor nekünk is az lett volna a szent hivatásunk, hogy a kötelesség lohogóját vigyük a jól teljesített munka mezéjére előre a diadalig!

Dolgozzunk szorgalmasan, mert most minden perre kétszeresen drága s a lelkünk a pihenés perceiben röpüljön fel az áhitat és bizalom szárnyain ahez, akiknek kezében van minden nemzetnek sorsa, hogy meghallgatva imáinkat adjon jobb és vigabb jövődöt annak a népnek, aki az igaz ügyért az ő nevében indult a harcba s amelynek fiai kötelességük a csatáink mezéjén és itthon is igazán teljesítik.

HIREK.

= Sz. 445 kmb. 914. Most hogy a sebesült és megbetegedett katonák szállítása a törvényhatóság területére megkezdődik, figyelmeztetni kívánom, hogy a sebesült és megbetegedett katonáktól híreket szerezni, vagy az esetleg töltök hallott híreket terjeszteni tilos. Aki e tilalom ellen vét, módot fogok találni arra, hogy szigorúan megbüntetlesek.

Joanovich Sándor kormánybiztos.

Tömeges kivégzések

vannak külsőben járásunkban. A halál legoescmányabb anyala suhan el Homokbányos és Homokos községek felett, ahonnan eddig 79 deliquent szedtek össze a kiűrités ideje alatt elkövetett hazaárulás és fosztogatás miatt.

A vizsgálat még folyik, kétségtelen azonban, hogy többeket lesz kénytelen a hadbíróóság akasztófára ítélni, mit legfeljebb célszerűségi okokból fognak golyó által foganatosítani.

= A lefölt kém. Sztojanevics Lyubomir temesszigi lakos, ki mellékesen csempészkedéssel is foglalkozott, kémkedésen érte e hó 14-én a temesszigi csendőrség.

Este 10 órakor a temesszigi sziget és a Szerbiában fekvő Košťolaz közötti eliszaposodott és a mostani alacsony vízállás mellett könnyen járható szűk Duna ágon jött gyalog lucskosan.

Csendőreink már várták és megállásra szólítván fel, futásnak eredt.

Az erdős tájékon, sötét esteben majdnem sikerült elmenekülnie, mert a fák között csendőreink ismétellen eredménytelenül löttek utána, de maguk is a futó után vetve magukat, végre lefölték.

= 6331/1914 B. M. eln. számú körrendelet. Lélekemelő az a lelkesedés, amellyel a nemzeti becsület védelmében kényszerített háborút az egész országhoz közhangulata fogadta. Ennek a lelkesedésnek a következménye, hogy a harcba vonuló katonáink iránt szinte elemi erővel nyilatkozik meg országzszerete a közönség szeretete, a mikor ezeket a vasuti állomásokon — immár heteken át — nap-nap után elhalmozza gyöngédségének minden jeleivel, amely katonáinkra egyenesen ártalmas. Az adományok közt ugyanis nem kis szerepe van a szesz italok minden fajának, amely a közönség bőségesen juttat átvonuló harcosainknak és a melyek azok iránt a nyári hőség okozta szomjúságukban részint ünfeledt lelkesülésükben kellő mértékben túlfogyasztanak is. A szesz italok sokfélesége és azok élvezete aztán nemcsak muló kábltságot, hanem számos esetben huzamosabb ideig tartó rosszullétét is okoz, és még a legenyhébb esetekben is hosszú időre gyöngít a szervezet ellentálló képességét és szívósságát, gyakran azonban makacs gyomorajakunk sőt már több esetben vételes balesetekhez vált okozójává. A nagy közönség egyes tagjai — csupán saját szerény mennyiségű adományokra gondolva élefeleltik, hogy mások százan és ezen a napon minden órájában, hasonló adományokkal árasztják el katonáinkat, akik ekként állandóan ki vannak téve a sokféle szesz élvezetével járó veszedelmeknek. — a nemeslelkű közönségnek nem lehet szándéka, hogy bár — akaratlanul — ily veszedelmek okozójává váljék, a kormánynak pedig egyenesen kötelessége, hogy utját állja mindannak a mi a haza védőinek egész-

ségét, erejét vagy ellenálló képességét csökkentheti sőt életükre is veszedelmessé válhatik. A hazafias közönség hálás köszönet illeti azért a gyöngéd figyelemért, hogy hadba vonuló katonáink iránt érzett nagybecsülésének és szeretetének élelmi szerekből, dohány és szivar "féllekből" és más hasonlókból álló adományokkal ad kifejezést. Katonáink egészségének és harc képességének érdekében azonban szigorúan megtiltom, hogy hadba vonuló katonáinkat a közönség köréből bárki a vasuti állomásokon szesz italokkal ajándékozza meg és a rendőrhatalóságoknak, illetőleg községeknek teszem kötelességükké, hogy erről a tilalammról a nagyközönséget a legszélesebb körben azzal a kéressel értesítse, hogy nemcsak helyesen, de nemesen is cselekszik, ha egyébnemű adományai mellett arról gondoskodik, hogy katonáink minden vasuti állomáson bőven el legyenek látva tisztá és lass ivóvízzel vagy alkoholmentes egyéb itásokkal.

M. Kir. Bellügyminister.

= A vöröskereszt egyesület helybeli fiókja javára beírt adományok: ügy-nemű - fele adományok: Behr Hugo 6; Dr. Szabó Sándor 5; D. usz János 5; Nica Péter 2; Szakácsné 4; T. M. jelzés 1; Sauerland Jánosné 1; Wemich Ferencné 2; Prandell György 2; Köpp Alajosné 2; Hoffmann Henrik 6; Köhler Ignác 7; A. T. jelzés 7; Rankov Száva ügy-nemű. Egyéb a vöröskereszt eljuttatandó dolgokkal szolgált dr. szesz szerint: a vöröskereszt-egylet fiókja 333 díbbal; Behr Hugo 5; Schibelka Matyá 2; Mán Jenő 24; Weirich Ferencné 1; Nagy Balázsne 11; Dr. Lekics Ilés 2; Paul Jánosné 12; Köpp Alajosné 5; Köhler Ignác 5; Rankov Száva 3; Stója Lyubica 1; Lahn Maria 2; Tamás főhadnagy né 1 vegyszer. Alulírott kezeihez a vörös kereszt helybeli fiókja javára befolyt pénzbeli adományok: Török Gyuláné 2 K; kevevarai r. kath. hitközség 100 K. Kanyó János 2 K. Tamás főhadnagy né 100 K. Földich János 10 K. Geiger Antal 10 K. Dímusz Andrásné 20 K. Pavlovics Jánosné és fia 20 K. összesen 264 K. Köszönetet mond a szives adományokért a vöröskereszt helybeli fiókja nevében Wenner Miklós gondnok.

= Az aranyat vasért címén megindult gyűjtés nálunk is aránylag szép eredményt ért el tekintetbe véve azon körülményt, hogy állandó hadi színtérről szolgáltunk éppen tehetősebb polgárságunk és különösen hölgyeink vannak távol.

Az emlékül szolgáló vasgyűrűk Temesváron már kiosztásra kerültek, nálunk is nemskóra sorra kerülnek és azokról Szekeres Dezső szolgabíránk gond.

Az egyesülésünkben is tetszetős hat különféle nagyságban lesznek kiosztva, melyek közül minden adakozó a neki illő nagyságú gyűrűt választhatja.

Ajánljuk, közönségünknek, hogy a gyűrűk megválasztásánál a szükségszerűen valamivel nagyobb gyűrűt válasszanak azért, hogy az nemes ércel kibélelhető legyen, mert e nélkül a vas rozsdásodása miatt viselésre nem alkalmas, már pedig ezen gyűrűk az idők folyásával mindig emelkedő értékű kedves emlékek lesznek a jelenleg folyó legnagyobb világtusának

Becses figyelmébe ajánljuk azért közönségünknek, hogy ezen szép emléktárgy megszerzése érdekében siessenek adományokat minnél hamarab Szekeres Dezső szolgabíránkhoz juttatni.